Влада – Радам!

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 196 (1196) ♦ Вівторок, 17 жовтня 1995 року ♦ Ціна договірна

На межі виживання ...

ПАРЛАМЕНТ ЛИШЕ ПІДТРИМАВ ПРЕЗИДЕНТА І ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРА

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз вважає, що «уряду й парламенту необхідно спільно реалізувати постанову про межу малозабезпеченості».

В інтерв'ю кореспонденту агентства «Інтерфакс-Україна» О. Мороз сказав, що «межа малозабезпеченості — це фіксована сума, нижче за яку людина просто не може вижити». «Парламент лише підтвердив її величину у розмірі 4 млн. 800 тис. крб.», — додав він.

«Виконавча влада мусить виконувати постанови Верховної Ради, виходячи з конституційних норм і Конституційної угоди, а не керуючись своїми бажаннями», — заявив глава парламенту.

За словами О. Мороза, прийнявши постанову про межу малозабезпеченості, «парламент насамперед підтримав Президента і Прем'єр-міністра, які неодноразово просили її ввести».

Уряд категорично проти

Кабінет Міністрів України прийняв заяву з приводу постанови Верховної Ради про затвердження нової величини вартості межі малозабезпеченості. За проведеними Кабміном розрахунками, мінімальне збільшення виплат тільки з бюджету на її реалізацію потребуватиме щомісяця додатково 230 трлн. крб., при тому, що нині бюджетні надходження в місяць становлять близько 220 трлн. карбованців. За цих умов загальні місячні витрати з бюджету в 2,5 раза перевищать його доходи. Існуючих коштів вистачить лише для виплат одному із трьох громадян, які отримують заробітну плату, пенсію та допомогу з бюджету.

Підвищення споживчих цін до кінця року сягне 2,8 раза, або понад 40 відсотків у середньому на місяць. Вже в листопаді реальні доходи населення знизяться на 20 відсотків. Особливо відчутним буде удар по громадянах з низькими доходами, оскільки ціни на життєво необхідні товари повсякденного попиту зростатимуть ще більш високими темпами. Запровадження мінімальної заробітної плати на рівні 4800 тис. крб. призведе до значного підвищення цін на їх продукцію або до звільнення близько 40 відсотків працюючих. Відбудеться новий спад виробництва, різке погіршення фінансового стану підприємств, загострення платіжної кризи.

Кабінет Міністрів звертається до Верховної Ради та народних депутатів України з пропозицією переглянути це питання з обов'язковою участю в його обговоренні представників уряду з тим, щоб не допустити нового економічного шоку та спільно з Кабінетом Міністрів знайти реальні шляхи соціальної підтримки населення України.

І покозакували, і старшину обрали

Здавен Матір Божу Покрову шанували козаки як свою заступницю. Цього разу Пресвята Богородиця вшанувала Українське козацтво погожою, гарною дниною. Навіть зранку насуплене небо вияснілo, тільки-но велелюдне козацтво вступило до Володимирського собору, де відбувався молебень та висвята новообраної старшини. Додамо, що гетьманом знову обрано Володимира Муляву, а генеральним суддею Дмитра Поїзда.

І хоча нині дехто й закидає нам про шароварщину, але все одно було приємно дивитися на вбраних у святошну одіж вояків УПА, юнаків і юнок з військово-спортивної організації «Тризуб», просто відвідувачів, які прийшли засвідчити свою шану полеглим козакам та ще раз нагадати, що козацькому роду таки нема переводу.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Пріоритет один: верховенство права

У Києві перебуває делегація Комітету з правових питань та прав людини Парламентської Асамблеї Ради Європи (ПАРЄ). Ще не минуло й місяця, як ПАРЄ рекомендувала Комітетові міністрів РЄ прийняти Україну до цієї визнаної й авторитетної європейської організації, обумовивши, що нашій державі належить ще багато працювати над удосконаленням її демократії, і висловивши надію, що вступ до РЄ стане гарантом демократичних перетворень.

(Закінчення на 2-й стор.).

Зустрілися після перерви

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз 13 жовтня прийняв Надзвичайного і Повноважного Посла Сполучених Штатів Америки в Україні Уільяма Гріна Міллера. Це, як підкреслив Олександр Мороз під час інтерв'ю журналістам, була суто протокольна зустріч на прохання посла. «Ми з задоволенням відзначали, що у нас з американським посольством і з послом паном Міллером склалися плідні і тісні стосунки. Але сталося так, що протягом останніх місяців справи не дозволяли зустрітися з керівником американського посольства. Насамперед у нас було багато роботи у зв'язку з вступом України до Ради Європи, поглибленням міжпарламентських відносин з сусідами». Сьогодні ж, продовжував Голова Верховної Ради України, у нас відбувся конструктивний обмін думками.

Незалежність труби чи «труба» промисловості

Проголосивши курс ринкових перетворень в економіці країни, український уряд, як належить, узявся найперше до реформ системи управління всіх галузей господарства. Внаслідок цього з'явилося чимало раніше нечуваних в Україні форм та методів. А потім ще більше нових установ.

Щодо нафтогазової промисловості, то свій варіант структурної перебудови, а отже, й керування запропонував Державний комітет України з нафтової, газової та нафтопереробної промисловості (Держнафтогазпром).

Суть концепції полягає в поверненні новому комітету всіх важелів управління галуззю, а самій нафтогазовій промисловості — керованості.

Проте сьогодні нафтогазова галузь потребує менеджерів, а не управлінців, котрі керуються психологією на кшталт: «поділяй та владарюй». А тому, розглядаючи концепцію комітету, не варто забувати й про цю суттєву обставину.

Запропонована комітетом концепція, зауважмо, ще не ухвалена урядом. І саме тому було б доцільно її проаналізувати.

(Закінчення на 6-й стор.).

У номер

СПІВОЧЕ ПОЛЕ ГРИГОРІЯ ВЕРЬОВКИ

Пісня — найбільша і найпотужніша зброя українського народу. Ці слова відомого поета Івана Драча, промовлені ним на урочистостях з нагоди 100-річчя від дня народження славетного композитора і диригента Г.Верьовки, немовби стали об'єднавчим лейтмотивом Всеукраїнського пісенного фестивалю у Березні Чернігівської області.

На вшанування пам'яті авторитетного пропагандиста народних пісень і танців, засновника і керівника Українського народного хору прибули численні делегації співаків, кобзарів, лірників, композиторів, самодіяльних митців з усіх куточків України. Сонячної неділі 15 жовтня на батьківщині визначного діяча культури всі вулиці, що ведуть до центру селища, рясніли українськими вишиванками. Лунали щирі, задушевні співочі голоси Придесення і Поділля, Галичини і Слобожанщини.

Тисячі земляків, гостей — шанувальників таланту Григорія Гурійовича взяли участь у відкритті першого в сільській місцевості Співочого поля. На мітингу з цієї нагоди виступив Голова Верховної Ради України Олександр Мороз.

— Ми добре знаємо українські пісні, — сказав він. — Але пісні, які потрапили до лабораторії хору Верьовки, набули нових граней, зайшли до кожного серця зворушливим струменем доброти, світла.

О.Мороз наголосив на потребі продовження подвижницької справи Г.Верьовки з популяризації української пісні, славних народних традицій, щоб і надалі потужне джерело народної творчості підносило дух людей, наснажувало їх на любов до Вітчизни, на творчість, добрі діла.

На відкритті Співочого поля було зачитано привітання землякам, учасникам вшанувань від Президента України Леоніда Кучми. Тепле слово про хорового диригента, народного артиста, професора Київської консерваторії, лауреата державних премій Г.Верьовку сказали міністр культури і мистецтва Дмитро Остапенко, заслужений учитель України Борис Драпкін, народний артист України Дмитро Гнатюк, секретар Спілки композиторів України Ігор Щербак, голова обласної Ради Петро Шаповал, голова Менської райдержадміністрації Віктор Оліфіченко та інші.

Цього ж дня у селищі Березні закладено новий парк, було відкрито меморіальний знак на місці, де колись стояв будинок, у якому народився композитор і диригент, а також поновлено пам'ятник Григорію Верьовці. Голова Верховної Ради О.Мороз став першим відвідувачем історико-краєзнавчого музею імені Г.Верьовки, що справив новосілля у новому приміщенні поблизу Співочого поля.

Дотемна вирувало барвами, співочими голосами свято народної творчості «Ой, чого ти, земле, молодіти стала».

Сергій ПАВЛЕНКО.

Пріоритет один: верховенство права

(Початок на 1-й стор.).

Україна ж, визнавши пріоритети Ради Європи, а саме: верховенство права і дотримання прав людини, — розглядає вступ у цю організацію як вирішальний момент у справі формування держави і приведення національного законодавчого поля у відповідність із європейським.

Тому візит делегації Комітету з правових питань та прав людини в Україні є цілком закономірним.

Учора гостей прийняв Голова Верховної Ради Олександр Мороз. Вони також зустрілися й мали бесіду з членами постійних комісій Верховної Ради — з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин, з питань правової політики і судово-правової реформи, та з міністром юстиції Сергієм Головатим. Комітет з правових питань та прав людини ПАРЄ провів також своє засідання.

У програмі перебування делегації — бесіди з представниками релігійних конфесій, неурядових організацій, міністром внутрішніх справ Юрієм Кравченком, відвідання установи з виконання покарань.

Членів делегації приймуть Президент України Леонід Кучма і Прем'єр-міністр Євген Марчук.

Парламентська хроніка

Законодавці і просто голосувальники

ПІСЛЯ схвалення у першому читанні законопроекту про внесення змін і доповнень до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» депутати розглянули проект постанови Верховної Ради про згоду на притягнення до кримінальної відповідальності колишнього депутата Созонівської сільської Ради народних депутатів Кіровоградського району Кіровоградської області М. Романенка та подання Генерального прокурора для одержання згоди на притягнення до кримінальної відповідальності і взяття під варту депутата Севастопольської міської Ради народних депутатів Є. Синевокова. Ці питання порядку денного викликали дискусію в сесійному залі.

— Щоб не втручатися в ці проблеми щоразу, треба просто зняти з усіх депутатів — від сільської до Верховної Ради — статус недоторканності, — зазначив Володимир Яворівський. — Тоді б ми не виглядали ні як адвокати, ні як судді.

Однак свого часу таке рішення парламент не ухвалив і сьогодні йшлося лише про окремі персоналії, тому вирішили діяти згідно зі спеціальною главою у Регламенті, що регулює порядок одержання згоди на притягнення до кримінальної відповідальності депутатів будь-яких рівнів. Після роз'яснень голови Комісії з питань регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності депутатів Петра Шейка парламентарії таки виконали «суддівську» функцію — дали згоду на притягнення названих осіб до кримінальної відповідальності. Проте Голова Верховної Ради Олександр Мороз зауважив, що не має права підписати прийняті постанови, оскільки вони не набрали потрібних двох третин голосів. Тому доведеться до цих питань повернутися наступного тижня.

Після такого, трохи несподіваного для парламентаріїв, завершення дискусії вони досить швидко схвалили ще кілька документів, зокрема положення про помічника консультанта народного депутата та консультанта депутатської групи, фракції.

Денне засідання 3 жовтня

О 12.30 до сесійного залу завітала парламентська делегація Угорської Республіки на чолі з головою Державних Зборів доктором Золтаном Галом. Високоповажний гість виступив перед українськими парламентаріями.

— Основна мета нашого сьогоднішнього візиту — подальше зміцнення дружніх стосунків між нашими народами, — підкреслив доктор Гал. — Я впевнений у тому, що співпраця між вищими законодавчими органами обох держав одержить поштовх для нового піднесення співробітництва Угорщини й України.

Голова Верховної Ради Олександр Мороз у слові-відповіді наголошував на допомозі угорської делегації під час вирішення питання про вступ України до Ради Європи, зокрема співголови Комітету з юридичних питань та прав людини пана Немета.

Пожвавлення, викликане візитом гостей, вляглось, щойно депутати приступили до обговорення наступних питань порядку денного — законопроектів про поставки продукції для державних потреб та про державні програми. Парламентарії схвалили запропоновані документи в першому читанні, хоча й не всі розділили оптимістичну оцінку підготовлених проектів.

На завершення сесійного дня Олександр Мороз запропонував найближчим часом розглянути зміни до Закону про статус депутата: треба вже нарешті карати тих, хто не хоче брати участі в пленарних засіданнях і взагалі у законодавчій роботі. Виходить, що парламент швидше поділяється не на правих і лівих при прийнятті важливих економічних законів, а, за словами О. Мороза, на законотворців і просто голосувальників.

Наступне пленарне засідання розпочнеться сьогодні, 17 жовтня.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

«Розбіжностей між нашими країнами немає»

Заключним «акордом» візиту в Україну голови Державних Зборів Угорської Республіки З. Гала стала спільна прес-конференція, яку влаштували для українських та зарубіжних журналістів Голова Верховної Ради України О. Мороз та високий гість з Угорщини. Керівники обох парламентів були одностайні, відзначивши, що активізація співробітництва між найвищими законодавчими органами наших держав сприяла реалізація положень Угоди про розвиток відносин між Верховною Радою та Державними Зборами, підписаною восени минулого року в Будапешті. Україно-угорські міжпарламентські зв'язки постійно розвиваються. Створені депутатські групи, які конкретно займаються їх розбудовою, вирішують різноманітні питання, зокрема щодо зближення законодавств обох країн, обміну досвідом депутатської діяльності. Важливу роль у міждержавних відносинах відіграє спільна україно-угорська Комісія з питань національних меншин. Журналістів цікавила також «прикордонна» конкретика, зокрема достовірність чуток щодо майбутнього введення віз на в'їзд до Угорщини для громадян України. З. Гал спростував ці твердження. Відсутні непорозуміння і у визначенні міждержавного кордону. Взагалі, відзначив О. Мороз, «розбіжностей між нашими країнами немає».

Указ Президента України

Про заходи щодо вдосконалення діяльності органів освіти

З метою вдосконалення роботи по визначенню відповідності освітньої діяльності навчально-виховних закладів встановленим законодавством державним вимогам **постановляю:**

1. Утворити Державну акредитаційну комісію України.
2. Призначити ЗГУРОВСЬКОГО Михайла Захаровича головою Державної акредитаційної комісії України.
3. М.Згуровському подати у місячний строк до Кабінету міністрів України проект Положення про Державну акредитаційну комісію України та пропозиції щодо її персонального складу.
4. Міністерству освіти України подати у місячний строк до Кабінету міністрів України проекти:

Положення про ліцензування і акредитацію вищих навчальних закладів;

Положення про ліцензування і атестацію професійних навчально-виховних закладів;

Типових положень про ліцензування і атестацію дошкільних, середніх, позашкільних навчально-виховних закладів та навчально-виховних закладів для громадян, які потребують соціальної допомоги та реабілітації.

5. Кабінету міністрів України:

вжити заходів щодо припинення освітньої діяльності закладів, які не одержали спеціальних дозволів (ліцензій);

привести свої рішення у відповідність з цим Указом.

Президент України Л.КУЧМА.

м.Київ,
10 жовтня 1995 року.

Коментар до Указу Президента України Л.Кучми «Про заходи щодо вдосконалення діяльності органів освіти»

Необхідність врегулювання найболючіших проблем, що зберігаються у сфері освіти, а також забезпечення перспектив розвитку галузі викликали появу низки указів та розпоряджень Президента України Л.Кучми, які стосувалися збереження мережі дошкільних закладів освіти, своєчасного видання підручників, будівництва шкіл та дошкільних закладів, підтримки обдарованої молоді тощо.

Указ Президента України Л.Кучми «Про заходи щодо вдосконалення діяльності органів освіти» є логічним продовженням лінії Президента України, спрямованої на покращення функціонування галузі, яка закладає і формує майбутнє нашої держави.

Указ стосується діяльності закладів освіти всіх рівнів, від дошкільних до вищих.

Цим Указом фактично закладається єдина система акредитації закладів освіти України незалежно від форм їх власності, яка має забезпечити належний якісний рівень освіти, конвертованість державних документів про здобуття освіти чи кваліфікації на внутрішньому та світовому ринках праці, створенню умов для саморозвитку і удосконалення діяльності закладів освіти, захисту громадян України від ділків від освіти, яких з'явилось безліч із-за прогалин в діючому законодавстві.

Слід також сказати, що поширена в останні роки практика зміни статусів та назв закладів освіти не завжди відповідала їх якісному потенціалу.

Багато ліцензованих закладів порушують умови освітньої діяльності, визначені ліцензуванням. У державі продовжують незаконно діяти неліцензовані заклади освіти, у тому числі різні філії закладів освіти іноземних держав, в яких громадяни України зовсім не мають соціальних гарантій з якості освіти. Кабінету міністрів доручено припинити діяльність таких закладів.

Заввідділом науки і освіти Служби з питань гуманітарної політики О.ВОЛКОВ.

У Центральній виборчій комісії по виборах народних депутатів України

Відповідно до Закону «Про вибори народних депутатів України» 10 жовтня закінчилось висування претендентів на кандидата у депутати у 45 виборчих округах, де 10 грудня 1995 року проводитимуться вибори народних депутатів України.

Завершено опрацювання документів, що надійшли до окружних виборчих комісій, зареєстровано 468 претендентів на кандидата у депутати. Найбільшу кількість — 299 претендентів, або 63,9 відсотка від їх загального числа, було висунуто виборцями, 87 претендентів (18,6 відсотка) висунули трудові колективи, 82 (17,5 відсотка) — партії.

Слід зазначити зростання активність політичних партій у висуванні претендентів у м.Києві, де 28,5 відсотка з них у 17 виборчих округах запропоновано міськими партійними організаціями, та окремих округах інших регіонів. Водночас по 8 виборчих округах у 7 областях партіями не висунуто жодного претендента.

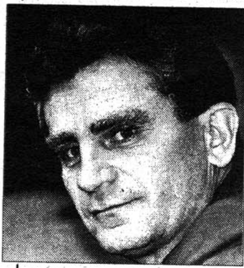
Не виправдались побоювання щодо браку бажаючих взяти участь у цих виборах. На один округ припадає в середньому 10 претендентів. Проте є округи, де ця цифра значно вища. Найбільша кількість претендентів — 18 осіб, — зареєстрована у Левандівському виборчому окрузі № 262 (Львівська область). Від 10 до 16 громадян зареєстровано претендентами у 22 виборчих округах, зокрема у 10 округах м.Києва. У 15 виборчих округах висунуто по 8—9 претендентів. Найменша кількість — від 5 до 7 претендентів характерна для 7 виборчих округів, по два з них розташовані у столиці і в Автономній Республіці Крим, по одному — в містах Севастополі, Харкові та Херсоні.

Зараз відповідно до Закону триває збирання підписів виборців на підтримку претендентів, оформлення необхідних документів для реєстрації їх кандидатами у народні депутати. Останній день подання до окружних виборчих комісій списків з підписами виборців — 25 жовтня цього року, проте вже нині у ряді випадків виконано передбачені Законом процедури і за оперативними відомостями на цей час у 39 округах зареєстровано 55 кандидатів у народні депутати України.

Остаточно реєстрація кандидатів завершиться 2 листопада 1995 року. Робота по організації проведення виборів у 45 округах продовжується відповідно до встановлених Законом термінів, на черзі — утворення дільничних виборчих комісій.

(Укрінформ).

МЕНІ не часто доводиться виступати на шпальтах газет. Переконаний, що галасувати про свої переконання, прагнення і здобутки з будь-якої трибуни не варто і дещо принизливо: за тебе повинні говорити твої справи. Але якщо замість справ за тебе починають, плутаючи грішне з праведним і обливаючи водночас брудом, говорити різні діячі від політики — промовчати неможливо.

З ХВОРОЇ ГОЛОВИ?..

6 жовтня прочитав у газеті «Голос України» лист в.о. голови Фонду соціальної адаптації молоді (як він себе сам називає) Юрія Збітнєва. Тим більше, напередодні появи публікації п.Ю.Збітнєв провів прес-конференцію, на якій (за викладом газет «Независимость» і «Вечірній Київ») говорив про мене як про голову Комісії Верховної Ради України з питань молоді, спорту і туризму дещо відмінне, аніж пише у газеті Верховної Ради. Саме це спонукало мене розставити деякі крапки над «і».

У газеті «Независимость» читаємо: «Интересно, что председатель Комиссии ВС по делам молодежи, член Коммунистической фракции в парламенте господин А.Яковенко в один прекрасный день (был разгар отпускного сезона) собрал 3 членов правления фонда и настоятельно рекомендовал на пост председателя... севастопольца В.Рябику». А ось цитата з «Голосу України»: «Щоб приховати все це, треба стати головою фонду! Завдання ясне. А тому зацікавлені особи виходять на голову Комісії у справах молоді ВР Олександра Яковенка, **брешуть йому** (підкреслення моє. — О.Я.), що можуть, й у розпал літнього сезону та практично у відсутності керівництва фонду збирають трьох членів правління й пропонують висунути т.Рябіку на посаду голови».

Отже, лише порівняння цих цитат викликає чимало запитань. І,зокрема, таке: так хто ж все-таки рекомендував Володимира Рябіку на посаду голови Фонду? Я чи ті, хто, як стверджує Збітнєв, мені набрехали? Але до цього питання ми ще повернемося.

Ще кілька цитат. Газета «Независимость»: «В этом плане любопытным представляется приведенный Юрием Збитневым факт: член парламентской фракции коммунистов Александр Яковенко предлагает объединить Фонд социальной адаптации с Фондом поддержки молодежного строительства».

А тепер звернемося до «Голосу України»: «Нині треба починати підготовку плавного об'єднання розрізнених молодіжних структур у єдину. Це справа не одного дня. Фонд у перспективі міг би одержати статус Держкомітету й виступити каталізатором цього процесу». А ця цитата — з листа Ю.Збітнєва Президенту України: «На мою думку, оптимальним виходом з ситуації була б концентрація і координація зусиль всіх державних органів по роботі з молоддю шляхом їх реорганізації і об'єднання в єдиний центр, а саме Фонду соціальної адаптації молоді України, якому слід надати статус Державного комітету (звіт про діяльність за 1994 рік додається)». Зауважу при цьому, що п.Збітнєв у листі до Президента рахує серед організацій, які треба об'єднати, і фонд сприяння молодіжному будівництву.

Гадаю, наведених цитат вистачило б для того, щоб зрозуміти, хто є хто. Бо одне Юрій Збітнєв говорить широкому загалові — особливо на догоду тим, хто хоче почути про неподобства, які начебто творить Комісія Верховної Ради, інше ж говорить тоді, коли сподівається, що на пересмикування фактів ніхто не зверне уваги.

Чого варте лише обливання брудом Володимира Рябіки, якого колишній голова Фонду звинувачує в сумнівному придбанні непридатного поліграфічного обладнання? Тут Збітнєв уже не просто пересмикнув факти. Все на свої місця ставить документ: постанова правління Фонду № 6 від 8 червня 1994 року «Про створення оперативної офсетної поліграфічної бази Фонду», підписана Ю.Збітнєвим. До речі, уже назва постанови свідчить про те, що придбання друкарського обладнання — ініціатива правління Фонду. Жодним словом Севастопольське відділення Фонду, яке на той час очолював В.Рябіка, не згадується у тексті постанови, а про те, що директор Фонду Ю.Мельников повинен укласти контракт з фірмою «KWIT», говориться — надруковано і підписано, як то кажуть, чорним по білому.

Йдеться й про те, щоб Ю.Мельников попросив Міністерство праці надати Фонду допомогу у створенні поліграфічної бази «для реалізації державних молодіжних програм».

Варто звернути увагу й на те, що ті 12 мільярдів, які, за словами Збітнєва, В.Рябіка використав, замість будівництва житла, на придбання імпортного друкарського обладнання, надходили до Севастополя все ж таки не для будівництва молодіжного житла, а «для виконання спільних програм», причому не з державного бюджету, а з бюджету Фонду. Саме тому вони із кримського міста буквально за лічені дні були, за наполегливою вимогою того ж Ю.Збітнєва, направлені на розрахунковий рахунок Фонду в Києві.

До речі, є ще одна пікантна деталь. Якщо обладнання було придбане для Севастопольського відділення Фонду, чому ж воно опинилося в Києві, де його прийняв на зберігання в.о. директора Фонду С.Скорупський. Отож, як бачимо, не все і в цій історії з поліграфічним обладнанням так просто, як це пише Ю.Збітнєв. Натомість, виникає чимало нових запитань. Зокрема, яким чином це поліграфічне обладнання опинилося в розпорядженні приватної компанії «Поліграф колегіум»?

Я нічого не хочу поки що категорично стверджувати. Але уся ця бурхлива діяльність на сторінках засобів масової інформації співпала в часі з перевіркою Фонду, яку Уряд вирішив зробити таки дійсно на прохання Комісії Верховної Ради з питань молоді. Причина банальна. Оскільки заплановано парламентські слухання з проблем молоді, ми вирішили поцікавитися, хто ж і яким чином займається вирішенням цих проблем. Адже їх у молоді — хоч греблю гати. Як виявилося, таких організацій, в тому числі державних — багато. І Фонд соціальної адаптації молоді — лише одна з них. На жаль, як це часто буває, де багато няньок, там дитя — каліка. Але для деяких «вболівальників молоді» — ці організації ще й добре замасковані годівниці.

На цьому поки що поставлю крапку. Бо переконаний, що в цій не зовсім чистій грі рано чи пізно усе стане на свої місця. Оскільки Комісія Кабінету міністрів продовжує уважно вивчати документи Фонду. Отож вона і дасть оцінку поведінці і колишнього правління, і власне самому Юрію Збітнєву. Тим паче, що сьогодні він виступає по суті в ролі самозванця. Адже жоден пункт Положення про Фонд, затверджений постановою Уряду, не дозволяє нікому, навіть постійному членові правління, приймати рішення про розпуск первинного складу правління і узурпувати — інакше не скажеш — владу в Фонді. У цій ситуації напрошується лише один висновок: хто голосніше за всіх говорить, той, мабуть, і найбільше винний. А прес-конференції, публікації в газетах засвідчують прагнення перекласти провину на когось, закаламутити воду, не гребуючи ніякими засобами.

Тобто, навіть з викладеного вище зрозуміло, чому потрібно було обирати нового голову Фонду. А тому, як і обіцяв, повернуся до розширеного засідання правління, яке відбулося 2 серпня. Справді, троє із шести членів правління (Каскевич, Рябіка, Збітнєв) були у відпустках і у відрядженні. Водночас варто зауважити, що натомість прибула переважна більшість керівників регіональних відділень Фонду, які за Положенням повинні бути членами правління. Кандидатуру В.Рябіки висунув член правління Фонду О.Перепльотчиков, його підтримали члени правління В.Дзеба, С.Скорупський, голова Одеського відділення С.Курманенко, а також керівники усіх інших відділень Фонду, присутні на засіданні.

Підкреслю одну дуже істотну деталь. Розширене засідання правління не призначало (цього воно взагалі не має права робити за Положенням), а вирішило клопотатися перед Кабінетом Міністрів про призначення Володимира Рябіки на посаду голови Фонду соціальної адаптації молоді, а це — велика різниця.

І не треба видавати це рішення за «підступність» лівих чи комуністичної фракції парламенту, до якої я дійсно належу. Варто познайомитися з відкритим листом на ім'я Прем'єр-міністра Є. Марчука, який серед інших підписали голови молодіжної організації СОУ «Сокіл» В. Яворський, Спілки української молоді О. Задорожний, Комітету української католицької молоді З. Симчук, Союзу українського студентства О. Лялька та ряд інших керівників молодіжних організацій і структур. Їх до «лівих» не віднесеш аж ніяк. У ньому вони, зокрема, пишуть: «За період перебування п. Ю. Збітнєва головою Фонду у 1992—1993 рр. молодіжний рух не отримав ніякої допомоги в реалізації молодіжних програм і проектів». А тому керівники цих організацій звертаються до Євгена Кириловича: «Ми наполягаємо на негайному прийнятті заходів стосовно п. Ю. Збітнєва і розслідування його діяльності, починаючи з 1991 року».

Отож, як мовиться, хто хоче почути, той почує, хто хоче побачити, той побачить. Саме тому в листі говориться: «Організований молодіжний рух готовий запропонувати кандидатуру на посаду голови Фонду і звертається до Прем'єр-міністра з пропозицією прислухатися до точки зору громадськості».

Отож позицію і усі вислови Ю. Збітнєва щодо мене залишаю на його совісті. Бо переконаний: скільки ниточці не витися, а клубок рано чи пізно буде розплутаний.

Олександр ЯКОВЕНКО,
голова Комісії Верховної Ради України з питань молоді, спорту і туризму.

Життя Рад

«Хай буде світло!» — вимагає Едуард Гурвіц

СТАЛО відомо, що міністр енергетики й електрифікації України Олексій Шеберстов надіслав директорам обласних енергопостачальних компаній телетайпограму, якою зобов'язав їх «... підготувати пропозиції щодо відключення міст, районів, населених пунктів вашого регіону із забезпечувальних центрів, визначити спільно з держадміністраціями областей період доби обмеження (не більше 10 годин на добу) подачі їм електроенергії». Місцеві енергетики, оскільки строки виконання цієї настанови міністр дуже обмежив, поспіхом узялися за підготовку отих пропозицій «щодо відключення». Це неабияк сполошило не тільки всі верстви населення міст і сіл, а й місцеві представницькі та виконавчі органи влади.

Зокрема, голова Одеської міської Ради народний депутат України Едуард Гурвіц звернувся до міністра енергетики й електрифікації з листом, у якому звинувачує його в тому, що він чинить, не більше не менше, а «тяжке правопорушення проти населення міст, селищ та сіл України на шкоду інтересам національної економіки». А далі мотивує, чому оте розпорядження О. Шеберстова аж ніяк не може стосуватися Одеси та чому воно хибне й неприйнятне взагалі.

По-перше, зазначає Е. Гурвіц, Одеса (мешканці й належні міськраді організації) не має боргу. Платежі вносяться за рахунок міського бюджету. Отож приводу для залишення одеситів без світла й тепла немає. Однак замість виконання постанови Кабінету міністрів щодо обмеження постачання електроенергії тих, хто не платить, відомство воліє відключити всіх.

По-друге, підопічні міністерства в Одеській області не провели роботи щодо укладення із споживачами електроенергії договорів, які передбачали б їх відповідальність за несплату належних коштів у строк. Мешканці міста, мабуть, і всієї країни, отже, потрапляють таким чином у заручники заохочуваних, по суті, відомством неплатежів.

По-третє, інтереси мешканців конкретних населених пунктів представляють, за українським законодавством, органи місцевого самоврядування — міські, селищні, сільські Ради. Саме до них, за логікою, й мало б міністерство звернутися для обговорення питань щодо регулювання енергоспоживання, та цього, однак, не зроблено.

Нарешті, протизаконні акції, що плануються, викликані, як видно з телетайпограми міністра, «відсутністю збору коштів», «незадовільними результатами регулювання електроспоживання», «відсутністю організаційних рішень міністерств, відомств, обл(міськ)адміністрацій» і мають на меті «запобігати розвалу енергооб'єднання України». З цього мер Одеси робить висновок: «Неприпустимо приховувати злочинну бездіяльність органів виконавчої влади за рахунок населення України».

А на завершення листа — порада: відкликати телетайпограму і дати підлеглим вказівки, що грунтувалися б на здоровому глузді, законі й відповідальності.

Водночас Е. Гурвіц звернувся й до голови Одеської обласної адміністрації Р. Боделана. В адресованому йому листі він зазначає, що у органів місцевого самоврядування замало, на жаль, власних повноважень, аби негайно виправити ситуацію в енергокомплексі. А ось облдержадміністрація, наділена Президентом відповідними правами, дещо зробити може. Що саме? «Вашим розпорядженням, — вказує Е. Гурвіц, — може бути припинена в Одеській області дія незаконного міністерського розпорядження й організована робота щодо переборення кризи неплатежів за споживану електроенергію. Кращими помічниками в цьому стануть органи місцевого самоврядування, зацікавлені в тому, аби в будинках їх виборців, у школах і лікарнях не відмикали світло й тепло».

Якою буде реакція на ці тривожні й не без резону листи з боку міністра, голови облдержадміністрації, покаже найближчий час. Але вже сьогодні ясно, принаймні, одне: приводу для того, аби залишати одеситів без світла й тепла, у міністерства справді немає. То що — всіх стригти під один гребінець для чиновників від енергетики простіше, не так клопітно, аніж ретельно розібратися з кожним із споживачів електроенергії окремо? А вже потім — діяти. По справедливості.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Претендувати ще не означає мати

ЧЕРГОВЕ підвищення квартплати (з 1 вересня це вже 6 тисяч за квадратний метр загальної площі) та плати за комунальні послуги (не менше 40 відсотків від загальної вартості) застало нас зненацька. І хоча минулорічна постанова Кабінету міністрів за № 733 обіцяла нам таку перспективу, однак третій ціновий раунд нокаутував багатьох.

Якщо перші два підвищення — травневе (на всі види комунальних платежів) та липневе (лише квартплати) — ми якось витерпіли, то нині більшість просто в розпачі. Що не кажи, а ми знову опинилися перед вибором: бути чи не бути. Бути, приміром, з газом, телефоном, світлом чи, скажімо, з картоплею, цибулею на зиму... І це не перебільшення. Адже, одержавши за місяць 4 мільйони і виклавши за квартиру 3, мимоволі подумаєш: платити чи не платити. А що казати пенсіонерові з його двома мільйонами? Йому, бідолашному, тих копійок ледь-ледь на хліб вистачає. Щоправда, подейкують про субсидії, які держава надає як вид цільової соціальної допомоги малозабезпеченим. У тому, що це насправді так, мене переконували в управлінні економіки Держжитлокомунгоспу України, посилаючись на постанову № 89 Кабміну України від 4.02.95р. Скажу відразу, що, виходячи з цієї постанови, плата за комунальні послуги та квартплату в межах санітарної норми володіння чи користування загальною площею житла та нормативів користування компослугами не повинна перевищувати 15 відсотків сукупного доходу сім'ї. Тож, зважаючи на наші мізерні статки та кругленькі суми за квартиру, більшість із нас може претендувати на таку субсидію. Але тільки й того. Бо, як відомо, претендувати це ще не мати.

Не вірите? Поцікавтеся-но у своїх знайомих, чи одержують вони таку пільгу? Отож. Декому бігати за субсидіями відбили охоту черги, збирання всіляких папірців, грубощі чиновників тощо, а декому й здоров'я не дозволяє днювати й ночувати в жеках. Та й де гарантія, що, настоявшися, набігавшись, ви одержите ту субсидію. Скажуть: «не положено», а ти спробуй доведи, що «положено».

Як показали разові перевірки, здійснені Держжитлокомунгоспом та іншими службами, майже у всіх районах Києва виявлено безліч порушень щодо надання субсидій. Тож, зрозуміло, вирвати належне вдається небагатьом.

Звісно, воно й непогано, що місцевій владі надано більше повноважень. Але якби ще достукатися до неї отій моїй знайомій бабці, яка вкотре оббиває пороги чиновників своїми стоптаними капцями, ще вірячи в порядність, чуйність, зрештою — в елементарну справедливість.

До слова, в розвинених країнах під субсидії підпадає десь 1—3 відсотки населення. Що ж маємо ми? Через низький рівень зарплати майже кожен — потенційний претендент на допомогу. Але ж, згодьтеся, це нонсенс.

Надія ВЕРБОВЕЦЬКА.

Транспорт

Трамвай за угодою

ПІД ЧАС зустрічі з депутатами Запорізької міськради Рейнхольд Цальтен, керівник делегації депутатів міської ради з німецького міста-побратима Оберхаузена, заявив: німці прагнуть, щоб більше мешканці користувалися не власним авто, а міським транспортом...

Таке повідомлення викликало пожвавлення у лавах запорізьких депутатів. Адже проблем у місцевого електротранспорту вистачає.

З 300 запорізьких трамваїв сьогодні вже відслужили по 19 років 72 вагони (у 1996 році таких буде вже 102), а 25 з 238 тролейбусів необхідно відправити «на пенсію» сьогодні і стільки ж — наступного року.

А торік спромоглися придбати лише 10 трамваїв і кілька нових тролейбусів. Ось буквально тиждень тому виконавчий комітет прийняв рішення про виділення «Запоріжелектротрансу» на придбання одного трамвайного вагона Т-3М чеського виробництва 40 мільярдів карбованців.

— Хотілося б швидше отримати наш вітчизняний трамвай, — коментує цей факт генеральний директор «Запоріжелектротрансу» Анатолій Очкаленко, — гадаю, він буде дешевший. А доки серійне його виробництво ще не налагодили, маємо рахуватись із тим, що в нашому парку переважають вагони чеського виробництва. Та й надійніші вони за «СНДівські». До речі, спільне українсько-чеське підприємство на «Південмаші» налагоджує випуск саме чеської марки трамваїв. А ще ми не перериваємо прямих контактів з чеськими трамваєбудівниками: щомісяця на п'ять мільярдів карбованців отримуємо запасні частини.

Між іншим, коефіцієнт експлуатації трамваїв і тролейбусів на Запоріжжі становить 68 відсотків. Це навіть трохи краще, ніж у середньому по Україні. Але гірше, ніж було колись. Щоб не стало ще гірше, міськвиконком перейшов на договірні стосунки із «Запоріжелектротрансом». Виграли від цього всі. В договорі чітко зазначено, що кожного дня електротранспортники мають забезпечити вихід на міські маршрути 200 трамвайних вагонів і 165 тролейбусів. Кожного дня виконання плану контролює особисто мер міста.

Брак коштів у міському бюджеті (на електротранспорт виділено вдвічі менше від потреб) примусив «крутитись» самих транспортників. І, хоч як дивно, — випускати на лінії більшу кількість трамваїв і тролейбусів, ніж передбачено у договорі.

До речі, влітку на засіданні міськвиконкому було досить прискіпливо проаналізовано хід виконання договірних зобов'язань. Міськвиконком дав (і дотримав) слово — погасити борг перед «Запоріжелектротрансом», а від його керівництва зажадав активізувати збір плати за проїзд.

— Довелося переймати досвід боротьби з «зайцями» у наших колег із західних областей України, — розповідає А. Очкаленко. — Вдалися під час перевірок і до допомоги спеціалізованої дружини «Ягуар». Але найбільша надія на власних водіїв і кондукторів. Останніх ледь набрали 82 чоловіка. Оплата їхньої праці залежить від кількості реалізованих проїзних квитків. І якщо торік в загальному доході реалізація квитків склала 3 відсотки, то за вісім місяців цього року — 11 відсотків.

Обнадіює те, що останнім часом вже не спостерігається масового відпливу водіїв та ремонтників з тролейбусних парків. Мало того, дедалі частіше кваліфіковані водії повертаються. Та й платня тут заохочує. У першому півріччі середня заробітна плата працівника «Запоріжелектротрансу» становила близько 8 мільйонів карбованців.

... Хоча електротранспорт Запоріжжя працює загалом стабільно, наближення зими тривожить. Ось і Очкаленко зізнається, що голова зараз більш за все болить через стан контактно-кабельної мережі. На кількох тягових підстанціях через страшну дорожнечу не змогли замінити кабелі. Не вистачає резервних водіїв. ТТУ не укомплектоване електромонтерами контактної мережі.

... Днями в Запоріжжі задощило, стало прохолодно, й в одну мить кудись поділися напівпусті тролейбуси та трамваї, що бігали містом буквально ще вчора. Водії почали звертатись до городян зі словами: «Вибачте, але вагон не гумовий...»

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

ПРИБУВ, ПОБАЧИВ, ДОПОМІГ

Благодійність

У «Голосі України» вже повідомлялося про високогуманний вчинок професора-демографа з Канади Анатолія Романюка, який вирішив відродити занедбану тоталітарною владою родинну садибу його предків у селі Зарожанах Хотинського району і перетворити її в науково- культурний центр, яким послуговувались б місцеві мешканці. Ентузіаст звернувся до керівництва району й переконав можновладців у доцільності задуму. Родинне гніздо повернули в добрі руки спадкоємця.

Анатолій Іванович узявся за пошук коштів для відбудови садиби. З цією метою він створив українсько-канадську фундацію імені братів Романюків, згуртував під її егідою представників буковинської діаспори у Канаді. І старий як світ принцип — з громади по нитці — справдився. Заможні люди профінансували благородну акцію.

Невдовзі на родинному обійсті зачулося цюкання сокир, дзвін пилок. То місцеві майстри почали повертати запустілу хату до життя. Спершу полагодили сам будинок, потім узялися за прилеглу територію. На пагорбі висадили виноград, фруктові й декоративні дерева, а в каньйоні спорудили ставок.

Водночас українсько-канадська фундація надала кошти незаможним зарожанцям, започаткувала стипендії студентам держуніверситету та медичного інституту — вихідцям із Хотинщини, розгорнула книговидавничу діяльність. Її накладом вийшло у світ п'ять видань історико-пізнавального та наукового спрямування. Остання ще пахне свіжою друкарською фарбою — це поетична збірка буковинської поетеси Віри Китайгородської «Сонце вночі».

Цього року Романюк прибув для того, щоб провести установчі збори фундації, дати їй, так би мовити, юридичне підгрунтя. У Зарожанах на батьківській садибі зібралися представники держуніверситету, місцевої влади, журналісти, які обговорили програму діяльності науково-громадського центру. Стало відомо, що цього року надано вагому грошову допомогу місцевій школі, церкві та баптистській громаді, встановлено стипендію одному зі студентів з багатодітної сім'ї. А ще науково-культурний центр, окрім благодійницької та консультаційної роботи, дбає і про фермерський всеобуч, готує до випуску «Енциклопедію талантів бессарабського краю».

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

Хороший буде музей

У селі Хорошому Петропавлівського району створюють музей народної поетеси України Фросини Карпенко, яка прожила тут весь свій вік. Творчість цієї самобутньої поетеси і пам'ять про неї неодмінно прислужаться духовному відродженню нашого народу.

Вже виділені кошти на оновлення приміщення та обладнання музею. Сучасні технічні засоби закуплено аж у Японії, а художні полотна замовлено майстрам Петриківського розпису. Проект фінансує бізнесмен з Підмосков'я, власник тамтешньої приватної фірми «Вікторія» Віктор Круликовський. Віктор Іванович родом із цих місць, тому й вирішив допомогти землякам і рідній Україні в її національному становленні.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровська область.

Перший реанімобіль лише у нас

Медицина

Вітчизняний зразок реаніматійної «швидкої допомоги» щойно передало медикам Одеси виробниче об'єднання «Нептун». Власне, такий спеціалізований автомобіль вперше випускається не лише в Україні, а й в СНД. Обладнаний унікальною медичною апаратурою, він за своїми технічними й клінічними характеристиками нескільки не поступається кращим зарубіжним аналогам, зате втричі від них дешевший.

Виробничники створили спеціалізований автомобіль спільно з науковцями й спеціалістами Одеського медичного університету та міської станції швидкої допомоги. Поки що єдиний діючий зразок передали місту безкоштовно. «Нептун» хоч сьогодні готовий приступити до серійного виробництва реанімаційних машин. Потреба на них лише в Одесі перевищує два десятки. Чи матиме Україна власні реанімаційні «швидкі», залежить від замовлень і, звичайно, від фінансування.

Георгій ВОРОТНЮК.

Магазин гарного настрою

Торгівля

Всім відомо, що кімнатні рослини — чудові прикраси оселі чи офісу. Вони допомагають створювати святковий настрій. Яскраві кольори квіток і свіжа зелень кімнатних рослин завжди милують око, особливо, коли композиція зроблена уміло й професіонально.

У цьому переконуєшся в магазині «Квіти», котрий розташований у центрі Керчі.

Краса й оригінальність квітів, екзотичних рослин привертають багатьох. Укрінформ повідомляє, що серед відвідувачів «Квітів» не тільки покупці. Багато і таких, хто просто заходить полюбуватись творінням природи і рук людських. Доброзичливість і професіоналізм працівників торгівлі також грають не останню роль.

На знімку Є.ЧЕРНИШОВА: А.Мельникова, продавець магазину «Квіти» радгоспу «Керченський».

Ціни на основні продукти харчування на ринках України

Базарний день (16.10)	Яловичина	Свинина	Кури	Сало	Яйця (дес.)	Олія	Сметана	Сир жирний	Картопля	Цибуля	Яблука	Помідори
Рівне	220—230	330—350	350	330	150—170	210—220	200	100	50—55	45	45—50	—
Дніпропетровськ	400—500	500—600	900—1200	—	150—160	250	220—280	180—200	65—70	35—40	—	60—80
Кіровоград	250—300	300—450	—	250—300	150	—	250	150—180	30—40	35—50	60—100	—
Чернігів	300	450	—	370	120	—	160	180	45	40	50—80	80
Київ, Лук'янівський ринок	500	500	700—800	380	140	260	150—180	130	60	40	70—200	100

На початку тижня

Наш Президент буде першим

Очевидно, і цей, і наступний тиждень проходитиме під знаком святкування 50-річчя ООН. У середу відбудуться урочистості в Україні, в яких візьмуть участь керівники нашої держави, а з 22 жовтня вони розпочнуться у штаб-квартирі ООН в Нью-Йорку. Передбачається, що 24 жовтня на урочистому засіданні виступить Президент України Леонід Кучма. І хоч те, що наш Президент виступить першим, відразу після Білла Клінтона, який відкриє дискусію, це результат жеребкування, але однак приємно. Як і те, що нарешті в Нью-Йорку Україна матиме власне приміщення постійного представництва в ООН, входини в яке будуть приурочені до цього свята.

На тлі цих подій не виглядатиме другорядною участь делегації України в зустрічі глав держав і урядів країн—учасниць Руху неприєднання, яка відбудеться за кілька днів в Картахені (Колумбія).

Делегацію України на зустрічі очолюватиме Прем'єр-міністр Євген Марчук. І хоч за статусом наша держава буде лише гостем, і гостем пасивним, який не матиме права брати участі в дискусіях, однак, як вважає глава українського зовнішньополітичного відомства Геннадій Удовенко, юридично Україна має всі підстави для участі в Русі неприєднання.

Слід сказати, що статус гостя не повинен ущемлювати нашого національного самолюбства, бо такий самий статус має й делегація Японії, яка теж візьме участь у цьому заході.

Щодо теми основної дискусії картахенської зустрічі, то вона швидше за все буде присвячена місцю, яке займе і займатиме ця організація в світі.

Отож, судячи з усього, найголовніші представницькі події, в яких братиме участь Україна,— приємні. Бувають і такі маленькі свята в наших буднях.

Валентина ПИСАНСЬКА.

II. І, можливо, на нас упаде кавовий дощ...

Мабуть, більша частина українських бізнесменів готова співати в унісон з Нікітіними «І я хочу в Бразилію, до далеких берегів». Сьогодні до цієї країни «ходять» не тільки «Дон» і «Магдаліна», наприкінці місяця екзотичну латиноамериканську країну відвідає і Президент України Леонід Кучма.

Цей візит готували давно, ще за часів президентства Кравчука, але з різних причин відкладали. У відносинах наших держав склалася парадоксальна ситуація: Бразилія однією з перших визнала незалежність України, проте досі між державами не підписано жодної угоди.

Випереджаючи подію, скажу, що цього разу дві країни планують започаткувати договірно-правову базу і укласти одразу п'ять документів: спільну заяву президентів про підсумки двосторонніх переговорів, договір про дружні відносини і співробітництво, міжурядові угоди про торгово-економічне співробітництво, про умови взаємних безвізових поїздок громадян та про співробітництво в галузі дослідження космічного простору в мирних цілях... Зміни, звичайно, можуть бути, але що однозначно обговорюватимуть делегації, то це можливість економічного співробітництва.

Бразилія належить до тих латиноамериканських країн, які тільки нещодавно розпочали реформування економіки. І що для України особливо цінне — напередодні проведення економічних реформ Бразилія мала досить близькі до українських умови: надцентралізована система управління економікою, перевага державної власності, розбалансованість фінансової системи, великі суми субсидій державним підприємствам, індексація економіки, високий рівень інфляції, безробіття, великі внутрішні та зовнішні борги тощо.

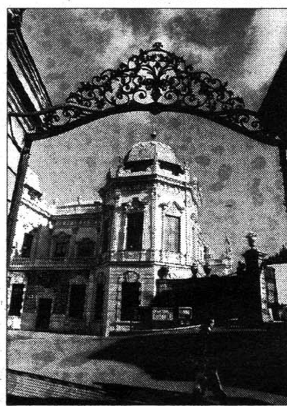
Тривалий час уряд Бразилії намагався боротися з інфляцією, контролюючи рівень цін і зарплати, проте з часом стало зрозуміло: без структурної зміни системи економіки інфляцію подолати не вдасться. Адже майже щороку в Бразилії розробляють програму економічних реформ і провадять грошову реформу, але інфляція на деякий час згасає, а потім розкручується з новою силою. Найбільшим радикалізмом відзначалася перша реформа 1990 року, яка передбачала скорочення грошової маси в обігу на 80 відсотків, збалансування держбюджету, проведення жорсткої фіскальної політики і контролю. Інфляція справді зменшилася, проте одночасно підскочили ставки банківського процента, що зупинило виробництво. І як завжди буває за такої ситуації, ціни почали зростати. Тоді уряд розробив додатковий план і заморозив рівень цін та заробітної плати. Одночасно відбулося послаблення у митній сфері, що спричинило приплив інвестицій.

Після зміни президента та уряду 1992 року інфляція знову зросла більш як на 1000 відсотків, а на кінець 1993 року темп інфляції становив 80 відсотків на місяць. 1994 року Бразилія розпочала нову серію реформ, спрямованих на стабілізацію економіки та введення нової національної валюти — реалу. Та незважаючи на те, що процес реформування економіки в цій державі не завершено, нині Бразилія належить до 10 найбільш розвинених країн Латинської Америки, і її політичний вплив на цьому континенті безперечний.

На думку українських експертів, досвід проведення економічних та грошових реформ у Бразилії з усіма його плюсами та мінусами може бути корисний і для України. А говорити про вигоди, які можна мати з налагодженням контактів між бізнесовими колами обох держав, мабуть, і не варто. Українська сторона вважає, що перспективно залучати бразильські інвестиції в нашу економіку для реконструкції нафтопереробних заводів, розвідки, видобутку та переробляння нафти, в галузі інформатики та харчової промисловості (було б непогано, якби в наших магазинах знову з'явилася бразильська кава) тощо. Київ зацікавлений у реалізації інвестиційних проектів у Бразилії щодо виробничої кооперації в енергетиці, розвитку машинобудування, транспортного будівництва, міського транспорту, сільського господарства та риболовства, чорної та кольорової металургії.

І тоді українські бізнесмени співатимуть вже інакше: «І я хочу торгувати з Бразилією...»

Наталя ФІЛІПЧУК.

Старовинне австрійське місто Зальцбург.

Фото Олександра КРЕМКА.

Хроніка. Факти. Події

● *ООН*

НАТО дбає про євробезпеку...

Нашу країну з робочим візитом відвідала делегація НАТО на чолі з помічником Генерального секретаря з політичних питань Герхардом фон Мольтке.

«Мета цього візиту, — сказав Герхард фон Мольтке, — обговорення з українським урядом питань щодо можливого прийняття нових членів в організацію в контексті широкого співробітництва в Європі для гарантування її безпеки».

«Ми визначили окремі галузі, по яких будуть надані консультації поза межами програми співробітництва. Ми розуміємо важливість питання незалежності України та її внеску до європейської безпеки. Ми зацікавлені, щоб цей процес був відкритий і грунтувався на ставленні до України з повагою. Ми будемо продовжувати його. Я вважаю, що цей процес конструктивний і має базуватися на досвіді двох сторін».

● *Мадрид*

Квотують навіть біженців

Досягненням принципової домовленості про підтримку звернення Комісаріату ООН у справах біженців прийняти боснійських біженців завершилася зустріч міністрів юстиції й внутрішніх справ країн-членів ЄС на острові Гомера (Канарський архіпелаг). Слід зазначити, що під час обговорення цього питання було прийнято рішення збільшити кількість біженців з 4.500, як пропонував Комісаріат, до 5.650. Учасники форуму також визначили порядок прийому біженців і квоту боснійських мусульман, яких може прийняти у себе кожна країна, що входить до ЄС.

● *Багдад*

Підтримуєте президента?

Близько 7,5 млн. іракців із майже 20 млн. населення країни взяли участь у загальнонаціональному референдумі щодо продовження президентських повноважень Саддама Хусейна. Задля голосування з питання: чи підтримуєте ви Саддама Хусейна на посту глави держави? — по всій країні було створено 1662 виборчі дільниці. Винятком стали три північні провінції — Ербіль, Сулейманія і Дохук, що утворюють Курдський автономний район і нині не контролюються багдадським урядом. Там референдум не проводився.

● *Рим*

Стій, хто підриває?

«Ні ядерним випробуванням у Китаї! Ми вимагаємо бойкоту китайських товарів!» — такими гаслами зустріли активісти італійських «зелених» прем'єра Держради КНР Лі Пена, який прибув у неділю до Мілана з приватним візитом. Вони оголосили також, що 21 жовтня в Італії буде проведено національний день протесту проти ядерних експериментів у Китаї та Франції.

● *Софія*

Самі будували, самі запускають

«Захід не створював болгарську енергетику і він не буде вирішувати її долю». Так відреагував глава болгарського уряду Жан Віденов, коментуючи негативне ставлення з боку деяких західних країн у зв'язку із запуском першого енергоблока атомної електростанції «Козлодуй» на Дунаї. Уряд Болгарії, заявив прем'єр-міністр на зустрічі з громадськістю міста Слівен, «не піддасть ядерній небезпеці ні власну державу, ні сусідні країни», додавши при цьому, що його кабінет «не піддасться натиску щодо даного питання».

Монета замість «зелені»?

Вже близько десяти років у конгресі США триває суперечка про те, чи варто паперові долари замінити на металеві.

Доказів «за» і «проти» при цьому більш ніж досить. Прихильники відмови від традиційної зеленої банкноти наголошують на тому, що перехід на металеву валюту спричинить заощадження мільйонів доларів і допоможе скоротити бюджетний дефіцит за рахунок тривалішого використання.

Захисники «грінбаксів» ставлять ці економічні мотиви під сумнів і оперують найрізноманітнішими аргументами: від історично-патріотичних, доводячи, що долар — це символ Америки, до найприземленіших, попереджуючи про додаткове навантаження — у буквальному значенні слова — на кишені споживачів. Це питання, яке вже заслуховують у банківському підкомітеті на Капітолійському пагорбі, цього року, як очікують, буде винесено на обговорення палати представників конгресу, повідомляє ІТАР—ТАРС.

Втім, якщо ознайомитися з «гравцями» в цій виставі, то замість шляхетних гасел, пройнятих піклуванням про американців та економіку країни, на думку спадають політиканські міркування і неприхований захист інтересів місцевих економічних угруповань. Вже не один рік із законопроектом про перехід на металеві долари в Капітолії виступає конгресмен-республіканець Джим Колбі, що репрезентує штат Арізона, де видобувають близько 60 відсотків усієї міді США. Щороку мідна промисловість цього регіону видає на-гора 2,7 млн. метричних тонн і поступається лише Чилі. В разі відмови від паперових доларів додатково знадобиться близько 30 тис. тонн міді, хоча точну цифру поки що назвати складно, позаяк зразки і вагу монет буде визначено монетним двором США лише після відповідного рішення конгресу.

Опонентами новації виступають демократ Джозеф Кеннеді (Массачусетс) і республіканець Томас Девіч (Вірджинія), котрі вирішили відкинути міжпартійні суперечки, бо їхні штати постачають папір і фарби для виробництва доларів. Хоча дорогий папір для письма та інше канцелярське приладдя массачусетської фірми «Крейн енд компані» можна надибати у будь-якому магазині країни, менш відомий той факт, що вона з 1879 року на монопольній основі постачає свою продукцію до Бюро грошових знаків у Вашингтоні, яке щодня друкує 35 млн. банкнотів різної вартості. Перехід на металеві «бакси» означає для компанії скорочення штатів і втрату прибутків.

Поки що важко сказати, як сприймуть новий долар американці. Наперед потирають руки власники гральних закладів, які сподіваються, що це значно збільшить здобич їхніх «однoруких бандитів». З іншого боку, столиця може позбутися однієї зі своїх найпопулярніших туристичних принад: щоранку кореспонденти ІТАР—ТАРС, коли їдуть на роботу повз Бюро грошових знаків, що на 14-й вулиці, спостерігають черги приїжджих в очікуванні екскурсії, під час якої вони побачать, як у них на очах «випікають» паперові «грінбакси».

Чорноморський «трикутник»

Йдеться не про Бермудський та йому подібні, а про поромний трикутник, який з'єднає Грузію, Україну й Болгарію.

Перспективи створення тристоронньої поромної переправи обговорюють експерти цих країн у Софії. Пропозиція видається взаємовигідною. Грузинські фахівці схильні створити уніфіковану систему й приєднатися до наявної поромної переправи між Україною і Болгарією. Поромні кораблі Грузії діятимуть у трикутнику Поті—Іллічівськ—Варна.

Як повідомив Укрінформ, представники Міністерства транспорту України і Болгарії проводять консультації зі спільної експлуатації залізничного й поромного сполучення між Варною і Іллічівськом. Експерти остаточно погоджують тексти проекту угоди, яку мають підписати найближчим часом міністри транспорту обох держав. Основна проблема — неритмічне постачання залізничних вагонів як з одного, так і з другого боків. Болгарську сторону особливо непокоїть недостатня кількість критих вагонів, бо болгарські експертні товари потребують саме такого виду транспорту. Нині всі вагони подають до Іллічівська неритмічно і в недостатній кількості — створюються диспропорції у графіку. Предметом переговорів є і ціни на поромні перевезення. Їх, згідно з раніше підписаною угодою, визначає рада директорів комплексу Іллічівськ—Варна. А що пором конкурує з транспортним коридором через Румунію, то експерти рекомендують, щоб і ціни були конкурентні, тобто більш низькі.

Спад товарообороту між країнами колишнього Радянського Союзу і Болгарією спричинив до того, що пороми залишилися без належного навантаження. За минулий рік на колишній переправі Іллічівськ—Варна здійснено перевезень на 1—1,5 млн тонн товарів. А в попередні роки обсяг досягав трьох мільйонів тонн. Ускладнення з автомобільним транспортом, великі транспортні транзитні такси через Румунію, а також надійні гарантії безпеки перевезень — це чинники, які сприяють майбутньому поромному трикутнику.

Точка зору

Незалежність труби чи "труба" промисловості

(Початок на 1-й стор.).

Нафтова промисловість: самоврядування чи безпорадність?

Нафтова промисловість України (видобуток, транспортування, переробка та реалізація нафтопродуктів) існує самостійно з осені минулого року, тобто відтоді, відколи держава визнала, що не має коштів на закупівлю нафти. Тоді до справи забезпечення нафтопродуктами взялися недержавні фірми. І уряду не залишалося нічого розумнішого, ніж визнати, що керувати ринком нафтопродуктів доведеться через закони. Саме тоді уряд відмовився від практики встановлення межі цінам на пальне. Потім було введено 20 відсотків ПДВ.

Нафтовидобувна промисловість, а саме підприємства АТ «Укрнафта», отримала (а точніше — мусять віддавати державі) від уряду «подарунок» — ренту, тобто податок за видобуток нафти. Те саме стосується газовидобутку.

До речі, всі ці податки — цілком цивілізовані методи управління в усіх країнах. Але вони мають бути збалансовані у контексті загальної політики розвитку галузі. Зокрема, коли в Україні встановлювалися названі вище податки, проголошувалося, що держава спрямовуватиме їх на фінансування геолого-розвідувальних робіт.

Насправді ж ситуація приблизно така: видобувні підприємства сплачують до бюджету країни ренту за кожну видобуту тонну нафти та кожну тисячу кубометрів газу. Держава хутко спрямовує видобуті вуглеводні на забезпечення потреб державних споживачів. Але плату за свій продукт виробництва нафтовики й газовики отримують (якщо взагалі отримують) через півроку, та й то десяту частину. Тим часом самі вони змушені продовжувати видобуток і геолого-розвідувальні роботи — за власні кошти. Практично це означає, що видобувні підприємства надають державі безстроковий пільговий кредит. І при цьому весь час говорять, що не мають коштів на проведення пошукових робіт, вимагаючи повернути їхні ж відрахування на цю справу.

Отут і знайшов собі застосування Держнафтогазпром: з метою розв'язання проблем геологорозвідки та збільшення видобутку нафти й газу пропонує... реструктурувати всі підрозділи нафтогазової промисловості.

Напевно, закономірним є збіг обставин: пропозиції українського комітету дуже нагадують перетворення російського нафтогазового комплексу. Принаймні, акценти зроблено схожі — утворення цілісних нафтових компаній та спроби розмежування певних ланок газових монополій.

Хоча мають Україна та Росія щодо нафтогазових комплексів протилежні наміри. Україна прагне позбутися дефіциту енергоносіїв. Росія — диверсифікувати джерела експорту. Єдина, напевне, схожа мета — збільшити видобуток вуглеводнів.

У самій концепції Держнафтогазпрому декларовано: утворити єдину структуру для пошукового геолого-розвідувального буріння. І це, за словами Євгена Довжка, голови Держнафтогазпрому, мета. Щодо управління нафтогазовим комплексом, як він вважає, концепція не спрямована на централізацію. Керувати комітет має намір через утримання контрольних пакетів акціонованих підприємств.

Український варіант вертикально інтегрованих нафтових компаній

Така схема замкненого циклу виробництва — «від свердловини до бензоколонки» — практикується в усьому світі. Майже всі провідні нафтові компанії мають власну нафтотранспортну та нафтопереробну базу, а також мережу автозаправних станцій.

Певною мірою вона може бути застосованою і в Україні.

Проте існує одна умова — нафта, потенційна можливість її видобутку. Власний видобуток України на рівні 4 мільйонів тонн на рік. Потреба, як мінімум, у 10 разів більша. Тому новоствореним компаніям доведеться найперше фінансувати закупівлю нафти для її переробки в Україні. І ще невідомо, як поводитимуться підприємства системи реалізації нафтопродуктів (акціоновані, орендовані та приватизовані найпершими в галузі), коли їм доведеться фінансувати імпорт нафти для українських нафтопереробних заводів. Вони себе непогано почувають й сьогодні, коли розпродують нафтопродукти, що завезені посередницькими фірмами.

Тим часом Держнафтогазпром пропонує утворити цілісні компанії (асоціації чи щось аналогічне) у кількох регіонах України: «Карпатнафта» — на заході, «Укршельфнафтогаз» — у Криму, «Полтаванафта» та «Дніпронафта».

Кожна компанія таким чином об'єднає видобувне підприємство (регіональний підрозділ «Укрнафти», у Криму — «Чорноморнафтогаз»), частку нафтотранспорту, частку переробної промисловості (один чи два нафтопереробні заводи), а також частку регіональних бензоколонок та нафтобаз (що раніше належали «Укрнафтопродуктам»).

До фонду цих асоціацій також буде передана частина акціонованих підприємств (пакети акцій, що залишені на певний час у власності держави). Управління цими пакетами, а відповідно й самими асоціаціями, Держнафтогазпром має намір залишити за собою.

Приблизно так намальована схема нафтової промисловості.

Як керуватиме Держнафтогазпром нафтовими асоціаціями — про це у концепції не йдеться.

Наразі виникає запитання: чому ж комітет не вправся з управлінням галуззю в той час, коли усі підприємства були державними і однозначно підпорядковувалися Держнафтогазпрому? Адже те саме скорочення геологорозвідувальних робіт розпочалося задовго до корпоратизації та акціонування. І, як скаржаться працівники галузі, чи не найважливішою причиною було не управління, а відсутність коштів та неплатежі...

Єдина газова система? Розмежувати і терміново!

Щодо газової промисловості — реструктуризація запропонована (якщо порівнювати її з нафтовою) за протилежним принципом: натомість існуючої єдиної газової системи пропонується її розпорошення.

Саме в такий спосіб, за концепцією Держнафтогазпрому, можна «зняти тягар» з «Укргазпрому», котрий сьогодні видобуває, транспортує, зберігає та розподіляє газ споживачам.

Власне, у тексті концепції «Укргазпром» безпосередньо не згадується. Але газовики зрозуміли, що йдеться про них. І, зрозуміло, не зраділи. І не лише тому, що втрачають монополію.

Голова Держнафтогазпрому Євген Довжок з цього приводу зауважив, що реформа управління не подобається «керівникам «Укргазпрому», котрі особисто не добувають газ. Мовляв, на місцях існує й інша думка. Проте з'ясувалося, що й на місцях не всі підтримують Держнафтогазпром, як цього хотів би Є. Довжок.

Автори концепції мають намір утворити окремі підприємства для видобутку газу, транспортування та зберігання. Регіональний розподіл газу споживачам тут навіть не згадується. Напевне (в усякому разі, важко уявити інший варіант), ця функція залишиться виключно за корпорацією «Укргаз». Тоді «Укргаз» виявиться чи не єдиним підприємством, якого безпосередньо не торкаються перетворення галузі. Хоча це аж ніяк не означає, що регіональні газові господарства «нудьгують під час реформ».

Розпорошивши, таким чином, систему «Укргазпрому», в комітеті одночасно вважають, напевне, що цим самим «розв'яжеться проблема геологорозвідувальних робіт». В усякому разі, якщо «Укргазпром» не видобуватиме газ, то й не «волатиме» про ці проблеми.

Як узгоджуватимуться дії окремих підрозділів розмежованої газової системи, цього уявити не можуть поки що навіть газовики. Але що означатиме розмежування єдиної системи в сучасних умовах України — такий варіант неважко передбачити.

«Укргазпром»: вчора й сьогодні

Продуктивність газотранспортної системи (за вхідними газопроводами на кордоні України) становить 230 млрд. кубометрів газу на рік. Добова пропускна спроможність — понад 700 мільйонів кубометрів газу.

Усе це господарство, образно кажучи, нагадує сполучену колбу. І дає можливість своєчасно оперувати тиском і розподілом газових потоків. Приміром, десь сталася аварія на родовищі чи газопроводі, зрозуміло, тиск там або падає автоматично, або ж його знижують, аби запобігти наступній аварії. Одночасно, такі дії впливають на тиск у єдиній мережі — як розподільчій в Україні, так і газоекспортній (адже газопроводи всіх країн між собою з'єднані). За таких обставин «Укргазпром» вдається до маневру. Приміром, терміново відбирає певну кількість газу із сховищ і в такий спосіб урівноважує режимний тиск.

«Укргазпром» щороку забезпечує до 18 відсотків загальної потреби України в газі. Минулого року обсяг видобутого в Україні газу склав 18,3 мільярда кубометрів.

Частка «Укргазпрому» — 14,5 мільярда кубометрів. Споживачами загалом використано 92,4 мільярда кубометрів газу.

Інший приклад. Туркменистан минулого року та на початку 1995-го (протягом майже 5 місяців) не постачав Україні газ (зараз не йдеться про причини). Але споживачі цього не відчували. По-перше, «Укргазпром» відбирав резервний газ із підземних сховищ. По-друге, мав можливість частково покривати потреби газом власного видобутку.

Звичайно, ця схема викладена занадто спрощено, але по суті все так і відбувається.

До того ж, з легкої руки урядовців «Укргазпром» сьогодні має чотири узаконені статті збитків: сплачує «Газпрому» різницю в цінах (30 доларів за кожну 1000 кубометрів газу) за рахунок мінімального тарифу за транзитні послуги, майже безкоштовно транспортує газ українським споживачам від російського кордону (до 10 доларів за кожну тисячу кубометрів газу), фактично кредитує споживачів, більшість яких не має чим розраховуватись за використаний газ, а також продає газ, що видобуває в Україні за фіксованими цінами без урахування реальних витрат.

Тепер уявімо собі ситуацію, що натомість одного «Укргазпрому» існують, щонайменше, три структури: одна видобуває, друга — транспортує, третя — зберігає газ у сховищах та переймається виключно транзитним газом.

Напевне, станеться так, що усі ці підрозділи та їх складові будуть частково або повністю належати інвесторам. Не секрет, що неабияку зацікавленість у певних частках газового господарства має російський «Газпром». Поки що його годують обіцянками віддати частину акцій під час приватизації підприємств. Фонд держмайна опікується тим, аби ця частка не давала інвесторам права безпосереднього впливу на підприємство, якщо це не бажано.

Якщо ж єдину газову систему розподілити, це спростить завдання контролю над нею.

Хто контролюватиме транзит газу?

Невідомо, як діятиме той же «Газпром» чи хто інший, але найпростіше вчинити приблизно так: придбати (прямо або через посередників) контрольний пакет, можливо, утворити СП, як це робить російський «Газпром» у Європі.

Сьогодні «Газпром» найбільше цікавить транзит газу, а отже магістральні газопроводи та підземні сховища газу. Тому найпростіше придбати акції «Укргазтранзиту», котрий має намір утворити Держнафтогазпром із сьогоднішніх транспортних підрозділів «Укргазпрому». І справа не тільки в прибутках, які інвестор мусить отримати за акціями. Якщо власник магістрального газопроводу опікуватиметься виключно експортним газом, це неодмінно позначиться на стабільності системи розподілу та видобутку газу в Україні. Цікаво, що не тільки конкретні нафтогазові фірми мають намір долучитися до транзиту газу через Україну. Світовий банк також цікавиться демонополізацією «Укргазпрому». Тому, надавши кредит в обмін на акції, він також вибере транзит газу. А що банк не є безпосередньо господарською структурою, то, напевне, передасть акції якійсь конкретній фірмі (або кільком). Автономізація транзиту газу тим часом може вплинути на його видобуток в Україні.

«Не витрачайте сили, спускайтеся на дно»

Певною мірою природне зменшення видобутку газу в Україні, при утворенні кількох фірм і вакуумі законодавчого регулювання у цьому напрямку, може спричинити його занепад. Або ж його вартість значно зросте. До того ж приватні компанії навряд чи погодяться на фіксовані ціни (як для «Укргазпрому» та «Укрнафти») та обов'язкову реалізацію в Україні.

Компанії шукатимуть реальних покупців, а не споживачів газу. А в Україні неплатежі — стара звичка. За імпорт газу сплачує той же «Укргазпром». Чи робитиме так окреме підприємство, що зароблятиме на транзиті? Теоретично навіть добре, що не буде іншого вибору, ніж платити за все. Але практика сучасності відрізняється від намірів. Крім того, якщо видобуток газу в Україні й почне фінансувати, скажімо, російський «Газпром», то не для того, щоб створити конкуренцію своєму газу. А відтак, не виключено, що з часом українські родовища будуть законсервовані (тим більше, що видобуток в Україні дорожчий, аніж, приміром у Росії).

Відомо, що сьогодні український газ є резервом, і використовується для комунально-побутових потреб, а також для підтримки тиску в газомережі — на випадок недопостачання газу, термінового скорочення обсягів його подачі, а також у випадках аварій. Чи залишиться можливість такого маневру, якщо єдину систему газової мережі розподілити між різними власниками? В «Укргазпромі» запевняють, що ні.

Такий варіант розвитку подій — нині умовність. Але він може стати реальністю, зауважують в «Укргазпромі», якщо буде схвалена концепція реформи галузі у запропонованому вигляді.

Це зовсім не означає, що російський «Газпром» чи інші компанії плекають підступні наміри щодо України. Для них подібна тактика не що інше, як звичайний бізнес.

Для нафтогазової галузі України сьогодні питання не в тому, кому вона підпорядкована формально, а в тому, хто фінансує її розвиток. Щоб вирішити таке складне завдання, треба щонайменше чотири умови: бажання, навички, кошти та закони. Можливо, занадто категоричне твердження, але невиконання або невідповідність хоча б одній умові призводить до «збочень», котрі існують сьогодні. Держнафтогазпром прагне керувати галуззю, але не знає як (або не хоче про це розповідати); держава переймається джерелами забезпечення енергоносіями — і не має коштів для їх закупівлі; нафтогазові підприємства прагнуть самостійності — та не мають достатньо фахових менеджерів; уряд і парламент ніяк не визначаться із законами щодо нафтогазового ринку.

На такому тлі, можливо, нова концепція нафтогазової галузі — якщо розглядати її як наявність бажання — є позитивною. Але це дуже нагадує «незалежність окремо взятої труби»...

Алла ЄРЬОМЕНКО,
Володимир СКАЧКО,
журналісти.

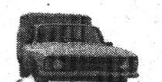
РЕАЛИЗУЕТ СО СКЛАДА В ХАРЬКОВЕ

тел/факс /0572/ 432-827
тел/0572/ 381-655, 476-894

АВТОИНВЕСТСТРОЙ

УАЗ
31512
31514/ЛЮКС
3741/ ПРОМТОВАР.
3909/ ФЕРМЕР
3303, 330318/ТЕНТ
3962/САНИТАРНЫЙ
2206/МИКРОАВТОБУС

ВАЗ
21043, 21053
2106, 21061
2107, 21083
21093, 21099
21213 "ТАЙГА"

ГАЗ
3102/ЛЮКС
31022/УНИВЕР.
31023/САНИТАРНЫЙ
31029-51,31029

АЗЛК
2141
23352
/ПИКАП

ИЖ
2715/ГРУЗОВОЙ
27151/ПИКАП
27156/ГРУЗОПАССАЖИР.
21251/КОМБИ
М-412 ИЭ

ЗАЗ
1102
"ТАВРИЯ"
1105/5 ДВЕРЕЙ

ЗА БЕЗНАЛИЧНЫЕ КАРБОВАНЦЫ

ГАЗ
33021/ГАЗЕЛЬ
3309/ГР.ТУРБОДИЗЕЛЬ
4301/ГР.ДИЗЕЛЬ
4509/САМОСВАЛ, ДИЗЕЛЬ

RAF
22038 /ПАССАЖИРСКИЙ
22038-02 /ЛЮКС
2915-02 /СКОРАЯ ПОМОЩЬ
2914-01 /РЕАНИМАЦИЯ

3311 /ГРУЗОПАССАЖИРСКИЙ
33111 /ГРУЗОВОЙ
2920 /ИЗОТЕРМИЧЕСКИЙ
2925 /МИЛИЦИЯ/ПОЖАРНЫЙ

НОВЫЕ АВТОМОБИЛИ

ПО ВОПРОСАМ БАРТЕРА ОБРАЩАТЬСЯ ПО ТЕЛЕФОНУ: /0572/14-00-14

ПРОМКОМПЛЕКТ предлагает

ПОЛНЫЙ АССОРТИМЕНТ САНТЕХНИЧЕСКОГО ОБОРУДОВАНИЯ

Более 300 наименований продукции

Вы можете выбрать на выставке. Дворец спорта 18-22 октября.

- ЧУГУННАЯ ФАСОНИНА
- ГАЗОСВАРОЧНОЕ ОБОРУДОВАНИЕ
- СЧЕТЧИКИ

(044) 432-76-82

- ТРУБОПРОВОДНАЯ АРМАТУРА
- САНТЕХНИКА И ОБОРУДОВАНИЕ

(044) 452-10-48

ВІСНИК

Триває передплата на перше видання головної банківської установи держави — «Вісник Національного банку України»

У кожному номері журнал вміщує ексклюзивний матеріал з питань грошово-кредитної та емісійної політики, економічних досліджень і статистики, валютного регулювання і банківського нагляду.

Останні нормативні акти Національного банку, методика їх впровадження, неупереджені рейтинги банків — це також «Вісник НБУ».

Журнал розповсюджується лише за передплатою як за готівку, так і за безготівковим розрахунком.

Передплата у поштових відділеннях України завершується 1 листопада.

Індекс — 74132.

Довідки за телефоном (044) 462-53-48.

САМЫЙ КРУПНЫЙ СКЛАД
запасных частей к болгарским погрузчикам

- около **200** наименований з/ч по каталогам "БАЛКАНКАРА"
- а также авто- и электропогрузчики:
  - ДВ 1788, ДВ 1792 (г/п 3т и 3,5 т)
  - ЕВ 818.56 (г/п - 1 т., 3-х стор. обраб. груза)
- электротельферы г/п 0,5 - 5 т
- тележки гидравлические (2 т)
- Ремонт авто- и э/погрузчиков
- Покупаем списанные а/погрузчики

Филиал в г. ТЕРНОПОЛЕ (03522 2-52-59)

348017, Луганск, ул. Цимлянская, 2
Факс: (0642) 54-03-45 Телекс: 118028 START UX
Тел.: 54-70-72, 54-01-02, 54-00-71

ПОРШНЕВАЯ ГРУППА

(гильза, поршень, палец, кольца, вкладыши, прокладки).

ДЛЯ АВТОМОБИЛЕЙ	И СЕЛЬХОЗТЕХНИКИ
КАМАЗ,МАЗ,КрАЗ, ГАЗ-53, ЗИЛ-130, Икарус, УАЗ, ГАЗ-24, Москвич-412, ВАЗ, ЗАЗ, ГАЗ-21	Т-150, МТЗ-80, 82, ДТ-75, "Дон", "Нива", "Колос" (для двигателей СМД-14, СМД-18, СМД-20, СМД-22, СМД-31, СМД-60, Д-240)

ЗАПЧАСТИ для КАМАЗа: *выжимной подшипник, топливный насос, плунжерные пары, распылители.*
ЗАПЧАСТИ для ГАЗ-53: *коленвал, диск сцепления ведомый, корзина сцепления, распредвал.*
ЗАПЧАСТИ для Т-150: *топливный насос, плунжерные пары, распылители, форсунки, секции ВД.*

Оформление и отгрузка за 10 минут!
КМП "ЭВО" г. Киев, ул. И. Гонты, 9.
Тел. (044) 443-65-49, 446-58-19, с 9 до 17.

ЭВО

Предприятие реализует
ГЛУБИННЫЕ НАСОСЫ
ЭЦВ 4", 5", 6", 8", 10", 12"
и бытовые
со склада в Буче
и на заказ
(50 моделей, станции управления, спецпровод)

Тел. в Киеве: (044) 530-94-02, 276-25-88.
Тел. в Буче (04497) 5-24-02.

Звоните нашим региональным представителям:
Черновицкая обл., Новоселица; (03733) 2-06-49, 2-23-71;
Черкасская обл., Лысянка: (04749) 2-26-80, 2-24-82;
Волынская обл., Горохов: (03379) 2-28-33, 2-13-89;
Хмельницкая обл., Виньковцы: (03846) 2-14-92;
Чернигов (04622) 2-40-15;
Днепропетровск (0562) 47-78-91;
Херсон (05522) 2-67-17;
Херсон: (0552) 55-30-15, 51-33-48.

КАЧЕСТВО ВЫШЕ ЦЕНЫ.

MAŽEIKIŲ NAFTA
АКЦИОНЕРНОЕ ОБЩЕСТВО

"МАЖЕЙКЮ НАФТА" ПРОИЗВОДИТ

ТОЛЬКО ЭКОЛОГИЧЕСКИ ЧИСТЫЕ

Неэтилированный бензин А-76	за 1т - **180 $**
Неэтилированный бензин А-92	за 1т - **195 $**
Неэтилированный бензин АИ-95	за 1т - **200 $**
Неэтилированный бензин АИ-98	за 1т - **210 $**
Дизельное топливо	за 1т - **147 $**
РТ	за 1т - **153 $**
Сжиженный газ	
Битум	

ЗВОНИТЕ ПРЯМО СЕЙЧАС: тел.: 01/293/92562, 01/293/92561, 01/293/92613
факс.: 01/293/92614
5526, Мажейкяй, Литва

Предприятие «Плес»
(Нижний Новгород)

заинтересовано в поставках продуктов питания:

муки, сахара, круп, масла растительного, мясных и молочных консервов.

Телефоны: (831-2)
38-01-91, 37-04-20.

Производственное предприятие
«Днепросиблес»
реализует по безналичному расчету со склада в Днепропетровске
шпалы железнодорожные широкой колеи (непропитанные)
ГОСТ 78-89 тип - 1А.
320070, Днепропетровск, пр. К. Маркса, 60, комн. 529, 532.
Телефоны: (0562) 45-21-32, 44-06-23.
Телефакс: (0562) 44-06-23.

ЛЕВАДА

АО «Левада»

реализует:

шпалы пропитанные и непропитанные,
пиловочник,
пиломатериалы хвойных и разнолиственных пород,
столбы, ДВП, ДСП,
фанеру,
столярные изделия.

Телефон (044) 556-22-06,
телефон/факс 556-00-46,
телетайп 631-731 Левада.

Организация реализует:

мешки бумажные, оборудование для мельниц и элеваторов, гидроизоляционный материал «Бризол».

Тел.: (044) 224-60-51, 221-39-99, 225-50-55.

У номер

● *Волинь*

Свято містечка Берестечка...

У древньому містечку Берестечку на Волині відбулися урочистості, присвячені 400-річчю від дня народження Богдана Хмельницького. Світову славу це містечко здобуло у зв'язку з битвою поблизу нього в червні–липні 1651 року між козацько-селянським військом Богдана Хмельницького та військом польського короля Яна Казимира ІІІ. До цього, як свідчать історики, Європа не знала такої битви. У ній брали участь більш як 300 тисяч чоловік з обох боків. Козацько-селянське військо виявило небачений героїзм, але через підступну зраду кримського хана зазнало поразки.

● *Севастополь*

Військові будуть вивчати англійську

Згідно з угодою, підписаною раніше Міністерством освіти України і Головним управлінням військової освіти Міністерства оборони України з ідентичними відомствами Сполучених Штатів Америки, в Севастопольському військово-морському інституті буде встановлено американський лінгафонний комп'ютерний центр з вивчення іноземних мов. У цьому зв'язку до Севастополя прибула група американських військовослужбовців на чолі з помічником військового аташе США в Україні майором Грегорі Перхаче.

Лінгафонний комп'ютерний центр, якого літаком буде доставлено у Крим, монтується зараз у США. Тим же рейсом прибудуть американські спеціалісти з установлення апаратури.

● *Луганськ*

Мери просять про підтримку

Голови міськвиконкомів вугільних регіонів Луганської області звернулися до керівництва України з проханням провести зустріч з ними і вжити термінових заходів для забезпечення життєдіяльності своїх міст.

«Ситуація, що склалася у шахтарських містах, загрожує соціальним вибухом з непередбачуваними наслідками», — йдеться у програмі, надісланій Президентові, Голові Верховної Ради і Прем'єр-міністру країни.

Кабінет міністрів, звільнивши з травня 1995 року вугільні підприємства від сплати податків до місцевих бюджетів, у тому числі з 1 вересня 1995 року — від податку на прибуток, не передбачив відшкодування втрат місцевих бюджетів, зазначено в документі.

Це стало причиною припинення фінансування всіх бюджетних організацій шахтарських міст, скорочення державного пенсійного фонду, неможливості підготовки житлового фонду, установ освіти, охорони здоров'я і культури до роботи в осінньо-зимовий період.

Водночас, повідомляє кореспондент агентства «Інтерфакс-Україна», з 9 жовтня в ряді шахт ВО «Луганськвугілля», «Антрацитвугілля», «Краснодонвугілля», «Донбасантрацит» відбуваються страйки гірників, котрі вимагають сплати заборгованості по заробітній платі.

● *Одеса*

Козацький отаман над Чорним морем

Відбулося перше засідання оргкомітету зі створення в Одесі пам'ятника отаманові Чорноморського козацького війська Антону Головатому та встановлення пам'ятного знака українським козакам — першобудівникам міста на Чорному морі.

Визначено термін подання конкурсних проектів та ескізів пам'ятника і знака — до 1 січня 1996 року. А поки що комітет розглянув представлений головним управлінням архітектури й містобудування Одеси перелік можливих майданчиків для встановлення пам'ятника Антонові Головатому. З 14 варіантів обрано для подальшого розгляду два — Приморський бульвар та район Старобазарної площі на Пересипі.

У погоні за нуклідом

об'єдналися наукові світила дванадцяти країн СНД — члени Міждержавної ради з питань аграрної науки та інформації в агропромисловому комплексі

На ЧЕТВЕРТОМУ засіданні цієї ради, котре відбулося цими днями в Києві, було докладно обговорено результати наукових досліджень у сільськогосподарській радіології і завдання дальшого їх розвитку та використання в регіонах країн СНД, що зазнали радіоактивного впливу у зв'язку з аварією на Чорнобильській атомній електростанції.

Вже те, що темою обговорення нинішнього зібрання було обрано саме цю проблему, свідчить про її актуальність для всіх членів ради. Адже на території колишнього СРСР, густо нашпигованій ядерною зброєю та атомними електростанціями, було чимало своїх маленьких «чорнобилів», про які мало кому відомо.

Тож недаремно президент Академії аграрних наук України Олексій Созінов, якому за статутом ради належало головувати, у вступному слові підкреслив загальну значущість проблеми, котра хвилюватиме людство ще багато років. Аварія сталася, сказав він, але аварія триває.

А це виявляється в тому, що триває міграція радіонуклідів як у забруднених регіонах, так і в колишніх «чистих». З ладу виведено десятки тисяч гектарів колись придатних для вирощування сільгоспкультур земель, завдано непоправної шкоди багатьом галузям, насамперед тваринництву.

Чи можна якось зарадити лиху? Так! — запевняють вчені, що проводили наукові дослідження у вивченні міграції радіонуклідів в сільськогосподарській сфері. Про це говорили директор Українського НДІ сільськогосподарської радіології Борис Прістер, директор Білоруського НДІ грунтознавства і агрохімії Йосип Богдевич, директор Всеросійського НДІ сільськогосподарської радіології та агроекології Рудольф Алексахін.

Отож, радіймо, співвітчизники? Та радіти, з'ясовується, поки що нічого. Річ у тому, що протягом останніх років значно зменшилися обсяги фінансування захисних заходів у сільському господарстві.

У постанові Міждержавної ради з тривогою констатується: останнім часом увага до проблем ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС, зокрема їх сільськогосподарських аспектів, необгрунтовано послабляється. Отож період ліквідації невизначено розтягується.

Проте все ж маємо надії на краще. Керівників делегацій, що прибули на засідання Міждержавної ради, прийняв і мав з ними зацікавлену бесіду Президент України Леонід Кучма. А як нам відомо, недавно Президент побував на ЧАЕС, отож має свіжі відомості про стан справ і на ній, і навколо неї.

Микола ФЕДОРЕНКО.

Чи варті того гриби?

Із прес-центру Міністерства охорони здоров'я України продовжують надходити повідомлення про факти смертельного отруєння лісовими делікатесами. Так, у селі Водяне Кіровоградської області нейротропними, тобто несправжніми, лисичками отруївся 21 мешканець. А в Прилуках Чернігівської області від отруйних грибів у родині Коваленків померли одразу батько та четверо з п'ятьох дітей. Решта членів родини — дружина, дід та найменша дитина — дивом врятовані. Незважаючи на повний комплекс інтенсивної терапії, через три дні померла жителька села Августинівка Запорізької області.

НЕ ЛІКУЄ, ДОЛІ НЕ МІНЯЄ...

З дня виходу першої подачі публікації бесід з Гарафіною Маковій (7 березня) листи звідусіль великим потоком стікаються до редакції. «Прошу прийняти» — ось основний їх лейтмотив

ЯСНО, тисячі тисяч, які сповнені прагненням і бажанням, прийняти неможливо. На людину, аби вийти на її канали, сказати, що від чого, Гарафіна Петрівна витрачає 6–8 годин. Як курка на смітнику, гребеться у родовідному злі, щоб знайти ще цілющі на відродження зерна. Та й не лікує, долі не міняє. Доводить на конкретному родовідному дереві, що складається із 12 поколінь, дію Божого Закону: «Гріх — смерть, грішити — коротати дорогу до смерті». Зрозуміла людина — зникають біди, горе, нещастя. У неї самої, її дітей...

12 бесід, які були запропоновані газеті, там, практично, надрукувати неможливо. Це б заняло, виходячи із можливостей нашої газети, кількарічний обсяг часу. А нових тем і розвідок надходить все більше і більше. Тому вирішено запропонувати шанувальникам слова Гарафіни Маковій книжку про неї «Прошу прийняти», основу якої складають бесіди з цією дивовижною жінкою про сенс нашого життя, розкривається таїнство наших нещасть та лиха, даються конкретні поради, як вибратись із того всього, позбавити того наших онуків, правнуків, дітей...

Читач матиме змогу дізнатись, як формувався світогляд цієї жінки, чому саме їй, а не іншому, дався ключик від неба, про тернову дорогу, як вона цього дійшла.

У книзі публікуються витримки з книги відгуків Гарафіни Маковій, яку вона пропонує тим, хто бесідував з нею, для своїх відкриттів, результатів та вражень. Вони приголомшують, складають основну атестацію цієї неперсічної людини, бо якби не конкретні адреси при них — здавались би із світу фантастики.

Хто захоче придбати книгу Олександра Нового про Гарафіну Маковій «Прошу прийняти», може надіслати поштовий переказ у сумі 900 тисяч карбованців на адресу: м. Чернівці, р/р 700466, МФО 356163, Промінвестбанк, Новий Олександр Григорович, на видання книги «Прошу прийняти» до 20 листопада 1995 р. (тираж обмежений). Книгу автори обіцяють надіслати до початку грудня. Ціна, як бачите, дещо завищена, різниця її піде на заснування дослідницького центру «Факел», що організовується Гарафіною Маковій та Олександром Новим в Чернівцях.

Трагедія на стадіоні «Шахтар»

Не відбувся недільний матч першості України з футболу між командами «Шахтар» — «Таврія» в Донецьку. Причиною цього став потужний вибух на стадіоні «Шахтар». Як стверджують співробітники міліції, вибуховий пристрій, тип якого зараз з'ясовується при ретельнішому огляді місця події, був закладений у гостьовій ложі. Саме сюди йшов зі своєю охороною президент клубу «Шахтар» Олександр Брагін. Вибух був таким потужним, що в навколишніх будинках задзвеніли шибки. Подія мала трагічні наслідки — загинуло шість чоловік, у тому числі і сам Олександр Брагін. Футбольну зустріч перенесено на більш пізній термін.

Олександр Брагін — людина в Донецьку помітна. Він був процвітаючим підприємцем, директором фірми «Люкс». Водночас О.Брагін очолював акціонерне товариство закритого типу «Футбольний клуб «Шахтар». Від нього багато в чому залежало фінансове благополуччя донецьких футболістів. Фірма «Люкс» останнім часом привертала увагу багатьох, у тому числі і криміногенних структур. На її директора і його найближче оточення кілька разів організовувалися замахи. У фірмі «Люкс» робили обшуки правоохоронні органи — тільки за останні два місяці це траплялося двічі.

За фактом трагічної події на стадіоні «Шахтар», у результаті якої було поранено також і прибиральницю, ведеться слідство.

Микола СТОЛЯРОВ,

Михайло КОНОНЕНКО

(Укрінформ).

Донецьк.

Спорт

Лише результати

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 14-й тур.

Кривбас — Нива (Вінниця). 1:1. 5000. 0:1 Романчук, 25, 1:1 Григорчук, 48. ЦСКА — Борисфен — СК Миколаїв. 0:0. 1000. Зірка-НІБАС — Торпедо. 1:0. 13.000. Мізенко, 51, з пенальті. Металург — Карпати. 1:1. 7000. 1:0 Маркін, 37, з пенальті, 1:1 Маковей, 63. Зоря-МАЛС — Прикарпаття. 1:1. 4000. 1:0 Коробченко, 9, 1:1 Матвіїв,55.

ЦСКА–Борисфен — 26 очок, Динамо — 26, Металург — 24, Дніпро — 23, Чорноморець, Карпати, Зірка-НІБАС — по 22, Торпедо — 20, Прикарпаття — 19, Нива Вц — 17, Таврія, Нива Тр — по 15, СК Миколаїв — 14, Волинь, Кривбас — по 12, Шахтар, Кремінь, Зоря-МАЛС — по 11.

Кубок країни. 1/32 фіналу.

Колос (Карапиші) — Хімік (Житомир) — 1:0, Торпедо (Мелітополь) — Зірка-НІБАС — 0:1, Десна — Автомобіліст — 5:4, Покуття — Закарпаття — 2:0, Хутровик — Карпати (Мукачеве) — 4:2, Гарай — Скала — 2:0, Хімік (Калуш) — ФК Львів — 1:0, Нива (Теребовля) — Буковина — 2:1, Гірник (Комсомольськ) — Галичина — 1:0, Керамік — Кристал (Чортків) — 5:4, Оболонь — Газівник — 0:2, ЦСКА — Поділля — 2:4, Паперовик — Верес — +:–, Нива (Миронівка) — Темп-Адвіс — +:–, Прометей — Дніпро (Черкаси) — 2:4, Дніпровець — Нафтохімік — 1:3, Портовик — Нафтовик — 1:0, Кристал (Пархомівка) — Явір — 2:4, Фрунзенець — Ворскла — 1:3, Металург (Новомосковськ) Металіст — 3:2, Оскол — Хімік (Сіверськодонецьк) — 2:0, Олімпія — СК Одеса — 0:1, Рибак — Металург (Нікополь) — 1:2, Родіна — Шахтар (Макіївка) — 1:2, Дружба — Сталь — 0:3, Гірник (Донецька обл.) — Шахтар (Свердловськ) — 3:0, Авангард-Індустрія — Шахтар (Шахтарськ) — 2:0, Чайка — Титан — 2:0.

Першість України. Перша ліга, 18-й тур: Явір — Верес — 3:1. Єрмак, 37, Попович, 48, Самолюк, 68 — Українець, 88. Нафтовик — ФК Львів — 2:1. Чорношвець, 48, 52 — Клименко, 46. Металіст — Сталь — 0:1, Манько, 82. Хімік (Сіверськонецьк) — Шахтар —1:0. Паламарчук, 16. Кристал — Поліграфтехніка — 1:0. Довгалець, 90. Буковина — Нафтохімік — 3:1, Фінкель, 27, 31, 44 — Куриленко, 5. Закарпаття — Ворскла — 0:0. Скала — Дніпро — 1:1. Кріль, 88 — Телегін, 83. Металург — Динамо-2 — 2:0. Бабич, 59, Омельчук, 68. СК Одеса — Темп-Адвіс — 1:0. Безуглий, 83.

Буковина — 39 очок, Сталь — 36, Ворскла — 35, Металург — 34, Нафтовик — 31, ФК Львів — 29.

Гандбол. Жінки. Кубок кубків. Спартак (Україна, Київ) — БТБ (Латвія, Лудза) — 42:16 (перший матч — 38:18).

Хокей. Чемпіонат МХЛ. Торпедо (Ярославль) — Сокіл (Київ) — 5:1.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23, телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс — 449-85-62.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Тираж 359362

Комбінат друку видавництва «Преса України».
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311196